

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 583/2023-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditsa a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., Kadnárova 83, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-2S/191/2021 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-2S/191/2021 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Správnemu súdu v Bratislave **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. BA-2S/191/2021 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie v sume **1 600 eur**, ktoré jej **j e** Správny súd v Bratislave **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Správny súd v Bratislave **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume **530,86 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 583/2023-13 z 21. novembra 2023 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie

veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. BA-2S/191/2021.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a predloženého súdneho spisu vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou doručenou 6. októbra 2017 pôvodne Krajskému súdu v Bratislave a vedenou pod sp. zn. 5S/202/2017 domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) sp. zn. KM-OLVS-41/2017/OKP zo 16. augusta 2017, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz vedúceho služobného úradu žalovaného č. 19 zo 7. apríla 2017, ktorým prepustil sťažovateľku zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 5S/202/2017 z 3. júla 2018 žalobu zamietol. Proti rozsudku podala sťažovateľka 4. septembra 2018 kasačnú sťažnosť, na základe ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5 Asan 12/2019 z 25. februára 2021 (v spojení s opravným uznesením z 1. júla 2021) rozsudok krajského súdu z 3. júla 2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Veci sťažovateľky bola krajským súdom 29. júla 2021 pridelená nová spisová značka 2S/191/2021. Do doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu o sťažovateľkou podanej žalobe nebolo opätovne rozhodnuté.

3. S účinnosťou od 1. júna 2023 vstúpili do platnosti viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Podľa § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, prechádza od 1. júna 2023 výkon súdnictva z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave na Správny súd v Bratislave. Súdne konanie vo veci sťažovateľky je tak ďalej vedené správnym súdom pod sp. zn. BA-2S/191/2021.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta celkovú dĺžku napadnutého konania a uvádza, že *„okrem skutočnosti, že konanie pod sp. zn. BA-2S/191/2021 trvá neprimerane dlho, považuje za najzávažnejšie obdobia nečinnosti nasledovné obdobia: 1) Obdobie od 04.09.2018 do 25.02.2021, t. j. 28 mesiacov - dňa 04.09.2018 došlo zo strany sťažovateľky k podaniu kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 5S/202/2017 zo dňa 04.09.2018. Dňa 25.02.2021 rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky pod sp. zn. 5Asan/12/2019 tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Od podania kasačnej sťažnosti do rozhodnutia vo veci samej uplynulo 28 mesiacov, čo považuje sťažovateľka za neprimerane dlhú dobu, najmä s poukazom na skutočnosť, že vec nie je skutkovo a ani právne náročná. Zároveň ide o citlivú vec, nakoľko je v otázke zotrvanie alebo nezotrvanie sťažovateľky v služobnom pomere, čo má zásadný vplyv na jej súkromný život. 2) Obdobie od 25.02.2021 do súčasnosti, t. j. 31 mesiacov - ako sme už vyššie spomínali, dňa 25.02.2021 došlo k zrušeniu rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, pričom vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie. Od zrušenia veci do dnešného dňa uplynulo ďalších 31 mesiacov. Medzitým nedošlo zo strany súdu k vykonaniu žiadnych úkonov. V konaní v podstate nastali len 2 zmeny a to, že dňa 29.07.2021 bol*

spis obnovený a bol pridelený sudcovi JUDr. Vlastimilovi Pavlikovskému a dňa 06.06.2023 bola vec pridelená sudkyňi JUDr. Eve Šiškovéj a došlo k zmene spisovej značky, nakoľko vec už nie je na Krajskom súde v Bratislave, ale je vedená na Správnom súde v Bratislave. Ako zjavný priesťah v konaní sa javí taktiež obdobie od 25.02.2021, teda od zrušenia rozhodnutia do 29.07.2021, teda do momentu obnovenia spisu na súde prvej inštancie. Nie je zrejmé, prečo tento úkon trval až 5 mesiacov. Domnievame sa, že vzhľadom na vyššie opísané skutočnosti trvá celé konanie neprimerane dlhú dobu.“

5. Berúc do úvahy dobu trvania napadnutého konania, ako aj závažnosť nemajetkovej ujmy, ktorá bola sťažovateľke spôsobená, sťažovateľka žiada, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadostučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch. Jej výšku odôvodňuje dlhodobým a závažným porušovaním jej základných práv tým, že konajúci súd ani po uplynutí šiestich rokov vec právoplatne nerozhodol, čím zvýšil intenzitu jej právnej neistoty nad únosnú hranicu a spôsobil tak stav, keď stratila dôveru v súdny systém v krajine.

III.

Vyjadrenie správneho súdu a replika sťažovateľky

III.1. Vyjadrenie správneho súdu:

6. Ústavný súd vyzval predsedníčku správneho súdu na vyjadrenie k podanej ústavnej sťažnosti. Vo svojom podaní zo 14. decembra 2023 predsedníčka správneho súdu v úvode citovala z vyjadrenia sudkyne spravodajkyne, ktorej bola vec sťažovateľky odovzdaná 14. júna 2023. V úvode zhrnula doterajší priebeh napadnutého konania a následne poukázala na pracovnú zaťaženosť súdneho oddelenia 6S na správnom súde, ktorému bola vec sťažovateľky 6. júna 2023 pridelená. V závere konštatovala, že „*po preštudovaní veci a zistení, že sa jedná o vec služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného Zboru, ktorá napadla na krajský súd v októbri 2017 a bola vrátená kasačným súdom na nové konanie a rozhodnutie krajskému súdu, správny súd rozhodne na najbližšom termíne v mesiaci január 2024. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľky vyplýva, že namieta obdobie od 04.09.2018-25.02.2021 a obdobie od 25.02.2021 do súčasnosti. Prvé namietané obdobie sa týka doby od podania kasačnej sťažnosti na krajskom súde po rozhodnutie vo veci najvyšším súdom. Druhé namietané obdobie sa týka doby odo dňa rozhodnutia najvyššieho súdu po súčasnosť... Uvádzam, že Správny súd v Bratislave reálne disponoval spisom (predmetnou vecou) 4 mesiace (od prerozdelenia v mesiaci jún 2023 po zapožičanie ústavnému súdu v mesiaci október 2023), a preto mám za to, že Správnym súdom v Bratislave neboli spôsobené priesťahy vo veci a za situácie, keď uvedenú vec rozhodne v mesiaci január 2024.“*

7. Predsedníčka správneho súdu sa s vyjadrením sudkyne spravodajkyne stotožnila a poukázala na neúplnú obsadenosť miest sudcov na správnom súde a na prevzatie 5766 nerozhodnutých vecí v súvislosti so zriadením správnych súdov od 1. júna 2023.

III.2. Replika sťažovateľky:

8. Vyjadrenie správneho súdu doručil ústavný súd sťažovateľke, ktorá vo svojom vyjadrení z 21. decembra 2023 poukázala na skutočnosť, že je zodpovednosťou štátu zabezpečiť riadne fungovanie súdnictva, ktoré bude rozhodovať veci v primeraných lehotách. V prípade, ak sa mu to nepodarí, je nevyhnutné, aby štát znášal dôsledky porušenia základného práva fyzických osôb a právnických osôb na prerokovanie veci v primeranej lehote, t. j. bez zbytočných prietáhov.

9. Ústavný súd v zmysle § 58 ods. 3 prvej vety zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že na základe podaní účastníkov a spisu predloženého ústavnému súdu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

10. Podstata námietok sťažovateľky je založená na tvrdení, že doterajšia ochrana jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote nie je zavinením správneho súdu (pôvodne krajského súdu) v napadnutom konaní dostatočne rýchla a účinná.

11. Predmetom konania pred ústavným súdom je preto posúdenie, či v napadnutom konaní vedenom správnym súdom (pôvodne krajským súdom) došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

12. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie už citovaných práv vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 118/2019).

14. K vzniku zbytočných prietáhov v konaní pred všeobecným súdom môže pritom dôjsť nielen jeho nečinnosťou, ale aj jeho neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou (m. m. IV. ÚS 22/02, IV. ÚS 380/08, III. ÚS 103/09, I. ÚS 7/2011).

15. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III.ÚS 111/02, IV.ÚS74/02, III.ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07).

16. Pri posudzovaní prvého kritéria, a to zložitosti veci, predmetom napadnutého konania je preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia orgánu verejnej správy (ministerstva vnútra). Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že uvedené spory tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov, konkrétne správnych súdov a nemožno ich po právnej ani skutkovej stránke hodnotiť ako zložité. V kontexte uvedeného ústavný súd zdôrazňuje, že ani samotný správny súd právnu alebo skutkovú zložitost' veci nenamietal.

17. Druhým kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bolo správanie s'ťažovateľky ako strany napadnutého konania. Ústavný súd nezistil také správanie s'ťažovateľky, ktoré by relevantne prispelo k vzniku zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní.

18. Tretím hodnotiacim kritériom je postup správneho súdu v napadnutom konaní. Z predloženého súdneho spisu vyplýva, že žaloba s'ťažovateľky bola pôvodne vo veci príslušnému krajskému súdu doručená 6. októbra 2017 a vo veci bolo krajským súdom rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 5S/202/2017 z 3. júla 2018. Následne bola vec s'ťažovateľky v máji 2019 na základe podanej kasačnej s'ťažnosti predložená kasačnému súdu, ktorý rozsudkom z 25. februára 2021 rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia kasačný súd uložil správne súdu povinnosť riadne sa vysporiadať s predloženými znaleckými posudkami a vec nanovo v zmysle žalobných námietok posúdiť. Veci s'ťažovateľky bola krajským súdom pridelená nová spisová značka 2S/191/2021. Dňa 6. júna 2023 bol spis pridelený správne súdu do oddelenia „Správna agenda senátna“ a je ním ďalej vedený pod sp. zn. BA-2S/191/2021. Dňa 23. januára 2024 správny súd vyhlásil rozsudok, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného (zatiaľ neprávoplatne).

19. V dôsledku kasačného rozhodnutia kasačného súdu sa napadnuté konanie výrazne predĺžilo. Z judikatúry ESLP (rozsudok ESLP z 18. 4. 2006 vo veci Patta proti Českej republike, s'ťažnosť č. 12605/02, § 69) vyplýva, že aj nesprávny úradný postup na strane orgánu verejnej moci môže byť zohľadnený ako dôvod predĺženia dĺžky konania. V dôsledku nesprávneho, resp. nesústredeného postupu pôvodne vo veci konajúceho krajského súdu nie je vec s'ťažovateľky ani po šiestich rokoch od podania žaloby (a takmer troch rokoch od kasačného rozhodnutia) právoplatne rozhodnutá. V okolnostiach danej veci musí ústavný súd zdôrazniť, že čas konania na inštančne nadriadenom súde v prípade zrušenia rozhodnutia z popísaných dôvodov ide aj na „vrub“ súdu, ktorému sa rozhodnutie zrušilo. V dôsledku opísanej nesústredenej činnosti krajského súdu sa vec s'ťažovateľky 27. júla 2021 (takmer štyri roky od podania žaloby) vrátila na začiatok a o ňou podanej žalobe bolo správnym súdom opakovane rozhodnuté 23. januára 2024.

20. Správny súd ospravedlňoval dĺžku konania vysokým nápadom vecí a nepriaznivou personálnou situáciou na novozriadenom správnom súde. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že systémové zlyhania pri správe súdnictva bez ohľadu na to, ktorý zo štátnych orgánov za ne zodpovedá, nemôžu byť dôvodom neuznania základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov a nezabávajú Slovenskú republiku zodpovednosti za prietahy (II. ÚS 481/2017). Zmyslom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov nie je pomenovanie príčin prietáhov v konaní alebo vyvodenie zodpovednosti vo vzťahu k účastníkom konania, ich advokátom, sudcom, súdnej administratíve, predsedom súdov či k rezortnému ministerstvu (III. ÚS 189/2023). Rovnako účelom ústavnej sťažnosti nie je dospieť k záveru, či príčiny majú objektívny alebo subjektívny charakter. Preto akékoľvek problémy týkajúce sa súdnej reformy (tzv. súdnej mapy) nemôžu byť na ťarchu účastníka konania (III. ÚS 471/2023), a to napriek subjektívnemu porozumeniu predmetným okolnostiam a ich citlivému vnímaniu ústavným súdom.

21. Na základe uvedených zistení je zrejmé, že správny súd (pôvodne krajský súd) nezvolil v súdnom konaní (posudzujúc konania vedené pod sp. zn. 5S/202/2017 a sp. zn. 2S/191/2021, resp. BA-2S/191/2021 ako jeden celok, keďže v nich, aj keď formálne označených inými spisovými značkami, ide o rozhodovanie o stálej tej istej správnej žalobe sťažovateľky) taký procesný postup, ktorý by smeroval k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádza. Zistené skutočnosti sú postačujúce na vyvodenie konečného záveru, že celková dĺžka napadnutého konania je z ústavného hľadiska celkom zjavne neakceptovateľná. Svojím postupom tak správny súd (pôvodne krajský súd) prispel k dĺžke napadnutého konania v takom rozsahu, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku nálezu.

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

22. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

23. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd v napadnutom súdnom konaní zistil porušenie označeného základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru správnym súdom (pôvodne krajským súdom), ako aj na zistenie, že správny súd vo veci rozhodol rozsudkom z 23. januára 2024, ktorý ešte nie je právoplatný, prikázal správne súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku nálezu).

24. Cieľom tohto inštitútu je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany (IV. ÚS 210/04, tiež judikatúra ESLP, rozsudok z 19. 1. 2010 vo veci Zongorová proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 28923/06 a rozsudok ESLP zo 7. 7. 2009 vo veci Durech a ďalší proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 42561/04). Ústavný súd posudzoval dĺžku napadnutého konania, predmet sporu, správanie sťažovateľky a význam sporu pre sťažovateľku. V rozhodovacej

činnosti ústavného súdu prevláda názor, že deklarovanie porušenia základných práv, príkaz konať a náhrada trov konania implicitne zahrňujú aj satisfakčný prvok.

25. Vzhľadom na konštatovanú nesústredenú, resp. nesprávnu činnosť a tiež nečinnosť správneho súdu v napadnutom konaní (body 18 a 19 odôvodnenia) doplnil ústavný súd ochranu aj o finančné zadosťučinenie, limitujúc jeho výšku na 1 600 eur (bod 3 výroku nálezu; návrhu na priznanie vyššej sumy nevyhovel výrokom 5 nálezu), zohľadniac aj okolnosť, že po prijatí veci na ďalšie konanie správny súd už vo veci rozhodol (bod 18 tohto odôvodnenia).

VI.

Trovy konania

26. Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

27. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Úhradu trov konania priznal ústavný súd sťažovateľke v rozsahu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti). Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2023 predstavuje sumu 208,67 eur a režijný paušál sumu 12,52 eur. Ústavný súd teda sťažovateľke priznal náhradu za dva úkony právnej služby zvýšenú o 20 % daň z pridanej hodnoty, celkovo vo výške 530,86 eur (bod 4 výroku nálezu). Náhradu za tretí úkon právnej služby – vyjadrenie z 21. decembra 2023 ústavný súd nepriznal, pretože obsah doručeného vyjadrenia nepovažoval za taký, ktorý by prispel k bližšiemu objasneniu posudzovanej veci.

28. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je správny súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

29. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. februára 2024

Libor Duľa
predseda senátu